

Problemen i Nordfinland

Medan intresset i världen koncentreras till tyskarnas möjligheter att hejda anstormningen mot hemlandet, utspelas i Norden den tragiska slutakten i Finlands kamp. Den just nu största frågan syns gälla uppfyllandet av stilleståndsvillkoren i vad de avser finnarnas medverkan vid utdrivandet av de tyska trupperna. Den ryska pressen har redan påmint den finska ledningen om att villkoren inte uppfyllts till den utsatta dagen — den 15:de september. Från Finland ingick samtidigt inofficiella meddelanden att finska truppflyttningar pågick norrut, men inga rapporter om aktivt ingripande förelåg.

De tyska styrkorna i Nordfinland under general Rendulics befäl uppskattas till omkring sju divisioner. Dessas reträttvägar är dels sjövägarna genom Bottenhavet och Ålandsförträngningen samt från Petsamo—Kirkenäs längs norska kusten, dels landsvägarna längs svensk-finska gränsen till Skibotn vid Lyngsfjorden samt från Ivalo söder om Enare träsk till Porsangerfjordens sydspets.

Ryssarna eftersträvar givetvis inneslutning och tillfångatagande av hela den tyska styrkan, vilket skulle kunna åstadkommas genom anfall över havet mot landsvägarnas ändpunkter vid de norska fjordarna, främst Lyngs- och Porsangerfjordarna, samt genom besättandet av de finska hamnarna vid Bottenhavet. Anfall över havet (ev. luftlandsättning) mot Nordnorge måste vara en rent rysk angelägenhet, liksom även ett anfall mot Petsamo och Kirkenäs, ty finnarna har inga, eller blott obetydliga trupper så långt norrut. Däremot kan ryssarna givetvis göra anspråk på att finnarna gör försök att besätta Bottenhavets kust och till yttermera visso hindra tysk passage genom Ålandsförträngningen. Det förefaller sålunda troligt, att finska trupper måste insättas för att ta Kemi—Tornioområdet. Uppgifter i pressen om tyska truppkoncentrationer och befästningsarbeten inom detta område tyder på att tyskarna räknar med en sådan eventualitet.

Men många omständigheter talar för att ryssarna inte kommer att nöja sig med nu nämnda finska åtgärder. Framför allt är det tvivelaktigt om ryssarna kan eller vill ta risken av anfall över havet mot Nordnorge. Det förefaller därför sannolikt att de önskar att finnarna vidtar åtgärder för att avskära tyskarnas förbindelser från Salla—Kuusamo till Skibotn. Huvudvägen till Skibotn går från Tornio utefter gränslivarna. Till denna väg går från Salla—Kuusamo i huvudsak tre vägar, nämligen Salla—Sodankylä—Muonio, Salla och Kuusamo—Rovaniemi—Tornio samt Kuusamo—Pudasjärvi och därifrån antingen till Rovaniemi eller Uleåborg. Från Rovaniemi finns dessutom en mindre väg till Ylitornio. De tyska truppernas inneslutning skulle sålunda kunna tänkas ske från tre riktningar på följande sätt. En rysk grupp landsattes i Petsamo—Kirkenäs samtidigt som anfall utföres mot den nu existerande ishavsfronten. En annan rysk grupp pressas fram över Salla och därefter med huvud-

delen över Sarukoski mot Sodankylä där ishavsvägen kan avskäras, och mindre delar över Kemijärvi mot Rovaniemi. En finsk grupp insättes från Uleåborgområdet mot Kemi—Tornio, mindre delar över Pudasjärvi mot Rovaniemi och Kuusamo. När Tornio tagits fortsättes framryckningen därifrån med en del mot Rovaniemi och en annan del längs gränslivarna mot Muonio, varunder österifrån kommande vägar efter hand avklippas.

C. G.

113116